

NAJAŻDŹKA (1) *sb f*

Pierwsze a jasne, drugie pochylone.

sg L najażdze. ◇ [pl A najażdźki.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Napad zbrojny; napaść:

[Zwrot: »najażdźki czynić«: Przyciągnął tedy Cendebeus do Iámniey/ y iął náiażdźki czynić ná lud [*coepit irritare plebem*] *Leop 1.Mach 15/40 (Linde), 1.Mach 11/41 (Linde).*

Szereg: »przyskorki i najażdźki«: bo wielkie przyskorki y náiażdźki czynili ná lud. Iíráelŕki [*impugnabant Israel*]. *Leop 1.Mach 11/41 (Linde).*]

Przen: Nieszczęście:

W połączeniu szeregowym: my Zydowie pińálichmy do was w vtrapieniu y burzliwości á náiażdźce [*in... impetu*] Ktore przypadáły na nas tych lath/ od tąd iakoż odstąpił Iazon od źiemie świętey/ y od Krolestwá. *Leop 2.Mach 1/7.*

Synonimy cf NAJAZD.

Cf NAJAZD, NAJECHANIE

KCh